

računimo na jeden voz ali peljaj stelje, potem dobimo sledeče številke. Voz slame za steljo je vreden 1 fl. 72 kr., voz bukovega ali hrastovega listja 2 fl. 32 kr., voz mahu 3 fl. 80 kr. borovega igličja 4 fl. 80 kr., smrekovega pa 6 fl. 7 kr. Mlado, še zeleno igličje ima veliko več dobro gnojnih tvarin v sebi od že vsušenega in je tedaj taka stelja veliko več vredna!

M. Nekaj vzrejevalcem mladih telet. Pri vzrejevanju mladih živinčeta v obče gre pred vsem na to gledati, da se živinčeta od prve svoje mladosti krepko razvijajo in rastejo. V dosego tega namena služi pred vsem drugim obilna in krepka hrana in zadastno gibanje v primernem, ograjenem okolu, na paši in v hlevih, v katerih zamorejo živinčeta prosto sem ter tje hoditi. Teleta se morajo pa po spolu ločena vzrejevati. Gibanje živce in mišice mladim živinčetom močno krepi in jači. Kakor pa je gibanje mladi živini koristno, v isti meri je kravam mlekaricam mir in počitek v hlevu koristen in bolj mastno mleko naredi. Prosta hoja krav mlekaric po hlevu sem ter tje in tudi pokladanje klaje tako, da krave žró, kedar in kolikor se jim poljubi, se od skušenih živinorejcev ne priporoča.

Wien. Landwirth.-Zeitung.

Sejmovi. 25. jul. v Kozjem, v Lipnici, v Žavcu, v Šetalah, v Svetincih (ptujski okraj), Sl. Bistrici. — 26. jul. v Fraunheimu, pri sv. Križu na Murškem polju, v Teharjih. — 31. jul. v G. Kostrivnici, v Konjicah, v Mahrenbergu, v Zagorju in pri sv. Martinu pri Wurmbergu.

Dopisi.

Iz Monsberga. (Dva pogreba, — cesta). Bilo je 22. junija, ko smo Monšberžani h grobu spremljali rajno gospo Marijo Švaršnikovo, a 16 dni poznej, t. j. 9. julija smo zopet iz tiste hiše nesli mrliča na pokopališče; pokopali smo še le 29 let starega sina ranjke — preblagega Franca Švaršnika. Ljudi je bilo veliko pri pogrebu zbranih in bili so vsi močno genjeni, posebno ko so č. g. župnik nekoliko besed na grobih spregovorili. Res smo imeli uzrokov dovolj, da smo žalovali; ubogi so zgubili dobro mater in očeta, naša farna cerkva pa dva velika dobrotnika, sploh zgubili smo dva dobra človeka. Naj njima za vse storjene dobrote ljubi Bog obilno plača, naj počivata mirno v hladnem grobu do veselega vstajenja na sodni dan! — Kdor želi po taki cesti voziti, po kakoršni se še ni nikdar vozil, ta se naj pripelja v Mostečno blizu Štatenberga. Svetujemo pa mu, naj poprej sledeče pomisli: meter je daljši od vatla in kilo težji od fanta in pri cesti v Mostečnem je treba namesto jednega zapreči dva ali tri konje in vzeti drog seboj, da si je voznik kos iz blata voz vzdignoti. Tako svetuje jeden, ki je ovo cesto dobro premeril na široko in globoko.

Iz Kamce. (Seidl). Že 70 let so naš g. župnik imeli pravico deliti Otičeve štipendije za 4 pridne učence. To pa Seidlu, kot šolskemu nadzorniku, ni šlo v glavo, posebno sedaj ne, ko je cerkva od šole ločena. V svoji nemško-liberalni togoti je šel pred okrajni šolski svet in temu vso reč pismeno na srce položil. V pismu toži med drugimi neslanostmi tudi o tem, da so Otičeve štipendije nekdanj dobivali gimnazijski dijaki in — strah in groza — celó bogoslovci. Kedar? Tega ne vé ne on, pa tudi g. župnik ne. V pismu zahteva pravico, po kateri bi naj pri razdelitvi štipendij tudi župani Kamške fare in okrajni šolski svetovalci smeli svoje nose vzmes vtikati. Sklep pisma se namreč glasi: „versteht sich von selbst, so wie es wohl auch selbstverständlich ist, dass die Gemeindevorstellungen und Ortsschulrätthe beigezogen werden“. Toda tukaj je bistra glava Seidl zopet zastonj papir mazal. Kajti po testamentu Otičevem in po odločbi c. k. gubernija 22. junija 1847 ima samo župnik pravico štipendije deliti: der betreffende Ortspfarrer mit Einverständniss des Kaplanes. . . . Tako, tedaj ima še kaplan tukaj več govoriti, kakor mogočni Seidl! — Ljudje govorijo, da je majhen in reven posestnik Seidlu dal 8 goldinarjev za dačo (bržčas ima ta njegove dačne knjižice). Vkljub temu je na posestnikov dom prišel „štakucijon“. Zato je prestrašeni posestnik pretečeno nedeljo hitel pred „gnadljivega“ gospoda Seidla, ter djal: „bas ist das, ich hob' ihnen s'geld für die steuer geben? — Solo so nam letos že hotli prodati, ker ima Mariborska hranilnica vsako leto 350 fl. obresti dobiti. Predstojniki so Seidlu vsi svoje doneske plačali. Seidl je tedaj gotovo pozabil na 350 fl. in na Mariborsko hranilnico, dokler ga ni dr. D. opomnil, čemur se pri 14 službah, koje Seidl opravlja, ni čuditi. Iz sitnobe se je takrat izkopal, ker še šolo imamo.

Iz savinjske doline. Okrajni šolski svet v Celju tirja od župnijskih uradov, opirajé se na šolsko postavo od 14. maja 1869, naj mu naznanijo obhajanje duhovnih vaj v dotičnih očitnih ljudskih šolah; to pa zato, da se doseže potrebna in zaželjena enakoličnost v oziru na duhovne vaje v vseh ljudskih šolah celega šolskega okraja. Nam se ta tirjatev čudna zdi, ker v vseh rečeh, ki zadevajo krščanski nauk in duhovne vaje, ima po postavi pravico določiti knez. šk. konzistorij, — in je tudi določil, kar je bilo potrebnega, in kar bi šolski okr. svet v Celju moral vedeti. Tudi nam ni prav jasno, kaj hoče okr. š. svet s tem doseči, ko je enakoličnost v vseh verozakonskih zadevah v šolah naše škofije po naučnih pravilih in po knez. šk. ukazih zapovedana in urejena. Zatorej nam sl. c. k. š. svet naj ne zameri, ako očitno sprožimo prašanje: 1. ima li on pravico od župnijskih uradov kaj takega tirjati, kar že otroci vedó in kar ne spada v njegov delokrog? in 2. imajo župnijski uradi dolžnost na take vloge odgovarjati? Nam vsaj se ta tirjatev sumljiva zdi;

ni prav razvidno, hoče li to vedeti okr. š. svet, ali okr. g. glavar? Kajti ob koncu svoje okrožnice zagotavlja on, c. k. okrajni glavar — župnijskim uradom posebno svojo udanost in spoštovanje. Do zdaj nam ni znano, da bi bilo to pri uradnem dopisovanju navada; je tudi nepotrebno. —

Nas spominja ta okrožnica na uradovanje teaharskega župana, ki neki osebne zadeve v imenu srenjskega odbora rešuje. Pritožil se je neki pri knezoškofijskem konzistoriju v Mariboru zavoljo dopisov v „Sl. Gospodarju“, kateri so njegovo nesposobnost za župana neusmiljeno razkrivali! O ti ubogi revež! Ta župan pač tiskovno — pa menda še marsiktero drugo postavlo malo pozna.

Letos 12. in 14. avg. so štajerski nemški pevci hoteli v Celju obhajati svoj letni „Bundes-sängerfest“. Celjani so v ta namen nabrali veliko denarja, da bi pomagali pevcem proslavljati veliko Nemčijo. Tudi se govori, da je štajerski deželni odbor za to namenil lepe denarje. — Pa celjski župan je naznanil dotičnemu odboru, da s tega „Sängerfesta“ ne bo nič, zavoljo — čujte, čujte! — zavoljo homatij na Turškem! Slovenci v Celju bi utegnoli rogoviliti, je baje celjski župan rekel, da se Nemci veselijo, ko njih bratje na jugu kri prelivajo. — Ta izgovor nas spominja na basen: Lisica in grozdje. Ko lisica ni mogla do grozdja, je se tolažila in izgovarjala, da je še kislo. — Govori se, da pride v Celje v kratkem brigada vojakov.

Iz Rogatca. Volitve okr. zastopa so se vršile pri nas v soboto 15. jul. Trg je izvolil 10 zastopnikov in okolica, namreč rogačka, sv. Florijan, sv. Križ, Kostivnica, sv. Rok 12. Zraven teh še ima par velikih posestnikov glas pri volitvi prvomestnika (Obman), ki pride drugi teden na vrsto. Okolica je izvolila 10 narodnih mož kmečkih in 2 Slatinčana. Najbrž bo zopet in to tretjokrat izvoljen za predsednika obče spoštovani g. Praprotnik, c. k. okr. sodnik kojega je trg izvolil, in kateri ima občno zaupanje. Ovemu gospodu se pravicoljubnost od nobene strani odreči ne more, nesebičnost, požrtvovalnost in je v 2 dobah dognal, da zastop ni zašel v nobene nepotrebne homatije ali v slab sloves. Gospodarenje z denarjem je pod njim bilo varčno in se ovemu gospodu imamo zahvaliti za ustanovljenje hranilnice. Celemn okraju bo na čast in korist, ako se g. Praprotnik zopet izvoli za prvomestnika in če on ta posel prevzame!

Iz ormuške okolice. (Letina). Ta teden se je pri nas pričela žetva. — Zimska poljsčina je poškodovana po hudem mrazu, in je slaba; to velja posebno o žitu (rži). — Pšenica pa, ki se je v spomladni povoljno kazala, je na mnogih krajih smetljiva. — Jarina se pa sploh povolnejše kaže; tako tudi kuruza in krompir. — V senožetih letos nismo bili prav zadovoljni; dobili smo manj sena, kakor dozdajna leta, in tudi o otavi ljudje nič kaj

dobro ne govorijo. — V vinogradih se pa kaže lepo; o po mrazu poškodovanih vinogradih so ljudje obupno sodili, in ker je mraz na premnogih krajih vinograde, posebno po nižinah, zelo uničil, je bilo tedaj le na slabo trgateg upati. Zdaj pa se v vinogradih primerno prav povoljno kaže, in če nas Bog hudega vremena obvaruje, ne bomo črez letošnje trgateg nevoljni. Se vé, da je po v nižinah ležečih vinogradih slabo. — Bolezni se letos v naših vinogradih ne nahajajo. Ko bi nam le Ogri, ki k nam premnogo vina dovažajo, ceno ne kvarili! — Naših pridelkov, vina in zrnja, se pri nas le kaj malo dobi; tu in tam še se dobi kak sod vina, in le kje kak žakelj zrnja. — Vino se dobi do 120 fl. štartinjak zrne pa: pšenica po 5 fl., žito po 4 fl., kuruza po 3 fl. 20 kr., ajda po 4 fl. in oves po 2 fl. stari vagan.

Politični ogled.

Vojska na Turškem. Pretečeni teden so Turki in jihovi prijatelji na Dunaju in v Budapeštu z lažmi in lažajivimi zmagami Srbe skoro uničili. Več so Srbov na papirju ubili, kakor jih je pred sovražnikom stalo. Vstašev Hercegovinskih bilo je k večem 8000, a turški listi so jih v krtovo deželo poslali najmanj 90.000. V Bosni je po njihovih poročilih padlo 20.000, čeravno vsi tamošnji vstaši štejejo še le 12.000 mož. Pri srbski vojni so do sedaj poklali 60.000; med tem ko je samo 323 Turkov mrtvih ostalo. Tako debelo se sedaj laže! Resnica pa je — Turčija je premagana. Kajti če država, ki zapoveduje po 3 delih sveta in mahne s vso silo, katero premore, po sovražnika, kateri ima deželico komaj kakih 420 milj veliko, pa ga 14 dni zastonj napada, ta je že premagana. In tako se je Turčiji zgodilo. Do sedaj še Turk ni mogel na srbsku zemljo prodrati. General Črnajev drži 30.000 Turkov v Nišu zaprtih; pri Ak-palanki je njim vzel 200.000 patron, in če je res, kar nekateri listi pišejo, se pomika nekoliko nazaj, kar ni nič nenavadnega, ampak dobro in potrebno, da vojake zbere in združi za večji sovražnikov napad. In to pričakujejo sedaj Srbi. Turški general Kerim paša je namreč vse boljše vojake zbral pri Sofiji in se bliža črez Ak-palanko Nišu, da zgrabi Črnajeva. Ob jednom se tudi ob Timoku pripravlja odločilna bitka. Lješanin je Osman-pašo sicer 13. julija po groznem in velikem krvi-prelivanju iz njegovih šanc pregnal; toda po Donavi je ta dobil celo iz Azije 12.000 divjakov na pomoč in srbski prostovoljci, ki so že do Vidina prodrli, so se morali črez reko Timok vrniti. Vendar tudi Lješanin je dobil 10.000 mož. General Alimpič stoji ob Drini in je 11.000 dobro orožanih Bosnijakov odposlal blizu do Travnika. General Cah ni bil tako nesrečen, kakor smo zadnjice poročali, ampak bil je le preslab, da bi napredoval. Sedaj je dobil pomoči in nalog mahnoti na Turško in zasesti 16 ur široko pokrajino do